

Asia C-87/22

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

9.2.2022

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Landesgericht Korneuburg (Itävalta)

Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen tekemispäivä:

4.1.2022

Valittaja:

TT

Valituksen vastapuoli:

AK

[– –]

ITÄVALLAN TASAVALTA

LANDESGERICHT KORNEUBURG

Landesgericht Korneuburg (Korneuburgissa toimiva Niederösterreichin osavaltion tuomioistuin) on tehnyt toisen asteen tuomioistuimena [– –] lasten huoltajuutta koskevassa asiassa, joka koskee alaikäisiä lapsia 1. V*** T*** ja 2. M*** T***, kumpikin syntynyt **.**.20**, lasten isän [– –] T** T* [– –] valitettua Bezirksgericht Bruck an der Leithan (Bruck an der Leithan piirioikeus) 2.11.2021 antamasta päätöksestä, [– –] seuraavan

välipäätöksen:

I. Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään SEUT 267 artiklan nojalla seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1. Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen N:o 2201/2003 (EUVL 2003, L 338, s. 1) 15 artiklaa

tulkittava siten, että jäsenvaltion tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia ratkaisemaan pääasian, voivat katsoessaan, että tuomioistuimella toisessa jäsenvaltiossa, johon lapsella on erityisiä siteitä, on paremmat edellytykset käsitellä asiaa tai osaa siitä, pyytää toisen jäsenvaltion tuomioistuinta käyttämään toimivaltaansa myös silloin, kun tämä toinen jäsenvaltio on jäsenvaltio, josta on tullut lapsen asuinpaikka luvattoman poisviemisen jälkeen?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen N:o 2201/2003 (EUVL 2003, L 338, s. 1) 15 artiklaa tulkittava siten, että siinä mainitut toimivallan siirtämistä koskevat kriteerit on säännelty tyhjentävästi eikä näin ollen tarvita muita kriteereitä ottaen huomioon kansainvälisestä lapsikaappauksesta 25.10.1980 tehdyn yksityisoikeuden alaa koskevan Haagin yleissopimuksen (jäljempänä Haagin yleissopimus) 8 artiklan f kohdan nojalla aloitettu menettely?

[– –]

PERUSTELUT

V*** ja M*** ovat [– –] A*** K***:n [– –] ja T*** T***:n avioliiton ulkopuolella syntyneitä lapsia. Vanhemmat ja lapset ovat Slovakian kansalaisia. Lapset ovat syntyneet Slovakiassa. Lasten huolto kuuluu Slovakian oikeuden mukaan molemmille vanhemmille yhdessä.

Isä on itsenäinen ammatinharjoittaja ja työskentelee Bratislavassa. Äiti työskentelee farmaseuttina myös Bratislavassa. Syntymänsä jälkeen lapset asuivat vanhempiensa kanssa aluksi Slovakiassa ja muuttivat keväällä 2014 Itävaltaan.

Lapset olivat vuonna 2014 puolisoista kuukautta päivähoidossa ja tämän jälkeen kaksi vuotta lastentarhassa Hainburg an der Donaussa (Itävalta). Vuodesta 2017 lähtien lapset ovat käyneet koulua Bratislavassa. Ennen koulupäivän alkua heidät kuljetettiin Itävallassa sijaitsevasta asuinpaikastaan autolla kouluun Bratislavaan, ja jompikumpi vanhemmista haki heidät iltapäivähoidon jälkeen takaisin Itävallassa sijaitsevaan taloon. Tässä talossa lapset tekivät kotiläksyt seuraavaa koulupäivää varten, leikkivät ja ruokailivat vanhempiensa kanssa, kunnes kävivät nukkumaan klo 20:n paikkeilla.

Lapset puhuvat saksaa vain joitakin yksittäisiä sanoja. Heidän äidinkieltensä on slovakki ja he puhuvat slovakkiä vanhempiensa ja isovanhempiensa kanssa.

Vanhemmat erosivat tammikuussa 2020. Heinäkuusta 2020 lähtien lapset ovat asuneet äitinsä kanssa Bratislavassa.

Samaan aikaan Okresny Sud Bratislava I:ssä (Bratislavan ensimmäinen piirioikeus) [– –] Haagin yleissopimuksen 8 artiklan f kohdan nojalla vireille tulleen lasten palauttamista koskevan hakemuksen kanssa isä haki alioikeudelta kummankin lapsen huoltajuuden siirtämistä yksinomaan hänelle, toissijaisesti pääasiallista lasten huolto-oikeutta yhteishuoltajuuden pysyessä ennallaan sekä tilapäisen huoltajuuden siirtämistä yksinomaan hänelle huoltajuusmenettelyn päättymiseen asti tiivistettynä lähinnä sillä perusteella, että äiti on vaarantanut lasten edun viemällä heidät luvattomasti pois Itävallasta Slovakiaan. Isän mukaan äiti on riuhtaissut lapset pois sosiaalisesta ympäristöstään. Isä katsoo, että äiti pyrkii estämään isän kontaktit lapsiin.

Äiti ilmaisi vastustavansa isän huoltajuushakemuksia ja esitti väitteen Bezirksgericht Bruck an der Leithan kansainvälisen toimivallan puuttumisesta lähinnä sillä perusteella, että lasten asuinpaikka on ollut keskeytyksettä Slovakian tasavallassa. Siellä lapset ovat käyneet koulua, käyneet lääkärissä ja viettäneet vapaa-aikaa, ja he ovat ainoastaan ruokailleet ja yöpyneet talossa Hainburg an der Donausa, jossa he eivät äidin mukaan olleet integroituneita sosiaaliseen ympäristöönsä.

Bezirksgericht Bruck an der Leitha hylkäsi 4.1.2021 tekemällään päätöksellä isän huoltajuushakemuksen sekä tilapäisen huoltajuuden siirtämistä koskevan hakemuksen kansainvälisen toimivallan puuttumisen perusteella [– –].

Toisen asteen tuomioistuimena toimineen Landesgericht Korneuburgin 23.2.2021 tekemällä päätöksellä [– –] sitä vastoin hyväksyttiin isän tekemä valitus ja riidanalaista päätöstä muutettiin siltä osin, että äidin väite kansainvälisen toimivallan puuttumisesta hylättiin.

Äidin jätettyä ylimääräisen Revision-valituksen tämä toisen asteen tuomioistuimen päätös vahvistettiin Oberster Gerichtshofin (Itävallan ylin tuomioistuin) 23.6.2021 tekemällä päätöksellä [– –] ja ylimääräinen Revision-valitus hylättiin.

Äiti jätti 23.9.2021 hakemuksen, jossa hän vaati Bezirksgericht Bruck an der Leithaa tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen N:o 2201/2003 15 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan a alakohdan mukaisesti pyytämään jotakin Slovakian tasavallan tuomioistuinta käyttämään toimivaltaansa mainitun asetuksen 15 artiklan 5 kohdan mukaisesti, mahdollisesti esittämään pyynnön asetuksen 15 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan b alakohdan mukaisesti tuomioistuimen aloitteesta [– –], koska Okresny Sud Bratislava I:ssä [– –] Haagin yleissopimuksen nojalla vireillä olevan lasten palauttamista koskevan menettelyn ohella Okresny Sud Bratislava V:ssä [– –] on vireillä useita Slovakian tasavallan tuomioistuimissa käynnissä olevia menettelyjä, joista osa on isän ja osa äidin aloittamia; nämä tuomioistuimet ovat vastaanottaneet todisteita kattavasti, minkä vuoksi Slovakian tasavallan

tuomioistuimilla on äidin mukaan paremmat edellytykset ratkaista kumpaakin lasta koskeva vanhempainvastuu.

Isä ilmaisi vastustavansa äidin hakemusta esittäen perustelunaan lähinnä, että toimivallan siirtäminen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklan nojalla on mahdollinen ainoastaan poikkeustapauksissa eikä ole mahdollinen ainakaan silloin, kun jäsenvaltion tuomioistuimissa, joiden tulisi käyttää toimivaltaansa, on vireillä lasten palauttamista koskeva menettely Haagin yleissopimuksen nojalla.

Bezirksgericht Bruck an der Leitha pyysi sittemmin riidanalaisella päätöksellä Okresny Sud Bratislava V:tä tämän riidanalaisen päätöksen tultua lainvoimaiseksi tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklan 1 artiklan b kohdan mukaisesti käyttämään toimivaltaansa kummankin lapsen huoltajuusmenettelyä ja isän tapaamisoikeutta varten tuomioistuinratkaisun muodossa. Se katsoi, että koska molemmat lapset ovat Slovakian kansalaisia, jotka ovat heinäkuusta 2020 lähtien asuneet äitinsä kanssa Bratislavassa eivätkä ole integroituneita sosiaaliseen ympäristöönsä Itävallassa, Slovakian tasavallan tuomioistuimilla on paremmat edellytykset ratkaista kumpaakin lasta koskeva vanhempainvastuu ja tapaamisoikeus. Okresny Sud Bratislava V on jo antanut useita lainvoimaisia ratkaisuja isän oikeudesta tavata kumpaakin lastaan. Menettelyn suorittamista itävaltalaisessa tuomioistuimessa sitä vastoin vaikeuttaisi se, että sekä itävaltalaisen lapsi- ja nuorisotyötä tekevien tahojen tutkimuksissa että toimittaessa jo määrättyjen lapsipsykologia-asiantuntijoiden kanssa kaikki kyselyt ja tutkimukset olisi suoritettava turvautuen valantehneeseen tulkkiin, mikä paitsi olisi rahaa ja aikaa vievää myös johtaisi siihen, että tulkkauksen seurauksena keskustelujen keskeisiä sisältöjä mahdollisesti hukattaisiin tai toistettaisiin epätasaisesti.

Isän tekemä valitus kohdistuu tähän päätökseen virheellistä oikeudellista arviointia koskevan valitusperusteen perusteella, ja valituksessa vaaditaan riidanalaisen päätöksen muuttamista siltä osin, että äidin hakemus asian siirtämiseksi tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklan 1 artiklan mukaisesti Okresny Sud Bratislava V:n käsiteltäväksi hylätään; toissijaisesti hän vaatii riidanalaisen päätöksen kumoamista ilman korvaavaa päätöstä tai uutta päätöstä alioikeuden tekemien asian jatkoselvitysten jälkeen.

Äiti vaatii, että valitusta ei tule hyväksyä. Lisäksi hän vaatii, että unionin tuomioistuimelta pyydetään tulkintaa tuomioistuimen toimivallasta sekä

tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklasta.

Landesgericht Korneuburg on valitusasteena annettava ratkaisu äidin hakemuksesta.

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys:

1. Asiaa koskevat oikeussäännöt:

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 johdanto-osan 12 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Tässä asetuksessa vahvistetut toimivaltasäännökset vanhempainvastuuta koskevista asioista on muotoiltu lapsen edun perusteella ja ottaen erityisesti huomioon läheisyyden periaate. Niinpä toimivallan pitäisi ensisijaisesti olla tuomioistuimilla siinä jäsenvaltiossa, jossa lapsen asuinpaikka on, paitsi tietyissä olosuhteissa lapsen asuinpaikan muuttuessa tai lapsen huoltajien sovittua toisin.”

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 johdanto-osan 13 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Lapsen edun mukaisesti tässä asetuksessa sallitaan, että toimivaltainen tuomioistuin voi poikkeuksellisesti ja tietyin edellytyksin siirtää asian toisen jäsenvaltion tuomioistuimeen, jos tällä on paremmat edellytykset asian käsittelyyn. Tällöin tuomioistuimen, johon asia on siirretty, ei pitäisi kuitenkaan voida siirtää asiaa edelleen kolmannen tuomioistuimen käsiteltäväksi.”

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 johdanto-osan 17 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Lapsen luvaton poisviemistä tai palauttamatta jättämistä koskevista tapauksista lapsi olisi palautettava viipymättä, ja tähän tarkoitukseen olisi edelleen sovellettava 25 päivänä lokakuuta 1980 tehtyä Haagin yleissopimusta sellaisena kuin sitä täydentävät tämän asetuksen ja erityisesti 11 artiklan

säännökset. Sen jäsenvaltion tuomioistuinten, johon lapsi on luvattomasti viety tai josta hänet on luvattomasti jätetty palauttamatta, olisi tietyissä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa voitava vastustaa hänen palauttamistaan. Tällainen tuomio olisi kuitenkin voitava korvata myöhemmin sen jäsenvaltion tuomioistuimen tuomiolla, jossa lapsen asuinpaikka oli ennen luvaton poisviemistä tai palauttamatta jättämistä. Jos kyseisessä tuomiossa edellytetään lapsen palauttamista, lapsi olisi palautettava vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista tuomion tunnustamiseksi ja täytäntöön panemiseksi jäsenvaltiossa, jossa lapsi on.”

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Asian siirtäminen tuomioistuimeen, jolla on paremmat edellytykset asian käsittelyyn

1. Poikkeuksellisesti jäsenvaltion tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia tutkimaan pääasian, voivat katsoessaan, että tuomioistuimella toisessa jäsenvaltiossa, johon lapsella on erityisiä siteitä, on paremmat edellytykset käsitellä asiaa tai osaa siitä, ja kun se on lapsen edun mukaista:

a) keskeyttää kyseisen asian tai sen osan käsittelyn ja pyytää osapuolia esittämään tällaisen pyynnön kyseisen toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa 4 kohdan mukaisesti; tai

b) pyytää toisen jäsenvaltion tuomioistuinta käyttämään toimivaltaansa 5 kohdan mukaisesti.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan:

a) jonkin osapuolen hakemuksesta, tai

b) tuomioistuimen aloitteesta, tai

c) sellaisen muun jäsenvaltion tuomioistuimen pyynnöstä, johon lapsella on erityiset siteet 3 kohdan mukaisesti.

Asia voidaan siirtää tuomioistuimen aloitteesta tai muun jäsenvaltion tuomioistuimen pyynnöstä kuitenkin ainoastaan, jos ainakin yksi osapuolista hyväksyy asian siirtämisen.

3. Lapsella katsotaan olevan 1 kohdassa tarkoitettuja erityisiä siteitä jäsenvaltioon, jos:

a) kyseisestä jäsenvaltiosta on tullut lapsen asuinpaikka sen jälkeen, kun asia on 1 kohdassa tarkoitetun mukaisesti pantu vireille tuomioistuimessa;

- b) *b lapsen asuinpaikka oli aiemmin kyseisessä jäsenvaltiossa; tai*
- c) *lapsi on kyseisen jäsenvaltion kansalainen; tai*
- d) *lapsen vanhempainvastuunkantajan asuinpaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa; tai*
- e) *asia koskee lapsen suojelutoimenpiteitä, jotka liittyvät lapsen kyseisen jäsenvaltion alueella sijaitsevan omaisuuden hallinnoimiseen, säilyttämiseen tai luovuttamiseen.*

4. *Pääasian tutkinnassa toimivaltaisen jäsenvaltion tuomioistuimen on asetettava määräaika, jonka kuluessa asia on pantava vireille toisen jäsenvaltion tuomioistuimissa 1 kohdan mukaisesti.*

Jos asiaa ei panna tänä määräaikana vireille tuomioistuimissa, tuomioistuin, jossa asia on pantu vireille, jatkaa toimivallan käyttöä 8–14 artiklan mukaisesti.

5. *Kyseisen toisen jäsenvaltion tuomioistuimet voivat, milloin tämä on asiaan liittyvien erityisten seikkojen vuoksi lapsen edun mukaista, hyväksyä toimivallan kuuden viikon kuluessa siitä, kun asia on pantu niissä vireille 1 kohdan a tai b alakohdan perusteella. Tällöin tuomioistuimen, jossa asia on ensin pantu vireille, on jätettävä asia tutkimatta.*

Muussa tapauksessa tuomioistuimen, jossa asia on ensin pantu vireille, on käytettävä edelleen toimivaltaansa 8–14 artiklan mukaisesti.

6. *Tätä artiklaa sovellettaessa tuomioistuinten on tehtävä yhteistyötä joko suoraan keskenään tai 53 artiklassa tarkoitettujen keskusviranomaisten välityksellä.”*

Tähän mennessä unionin tuomioistuin on tulkinnut tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklan 1 kohtaa siten, että se on asetuksen 8 artiklan 1 kohdan yleiseen toimivaltasäännökseen nähden erityinen toimivaltasäännös sikäli, että se on poikkeus, minkä vuoksi sitä on tulkittava suppeasti, ja asia voidaan vain poikkeuksellisesti siirtää käsiteltäväksi tuomioistuimeen, jolla on paremmat edellytykset käsitellä asiaa (määräys 10.7.2019, C-530/18, 24 kohta ym.).

Unionin tuomioistuin ei ole toistaiseksi ilmaissut kantaansa asetuksen 15 artiklan 1 kohdan säännösten suhteesta asetuksen 10 artiklaan. Lähtökohtaisesti asetuksen 10 artiklalla vahvistetaan sen lähtöjäsenvaltion tuomioistuinten asemaa, jossa lapsen asuinpaikka oli ennen kaappausta. Nämä tuomioistuimet pysyvät toimivaltaisina *lex specialis* -säännöksen nojalla poiketen asetuksen 8 artiklan yleissäännöksestä kaikissa kaappauksen jälkeen aloitetuissa uusissa menettelyissä vanhempainvastuuseen liittyen, kunnes jokin asetuksen 10 artiklassa mainituista

tapauksista toteutuu. Tätä ennen ei saa aloittaa vanhempainvastuuta koskevaa menettelyä vastaanottavassa jäsenvaltiossa eikä kolmannessa valtiossa (C-403/09).

Kyseenalaista on nyt se, voidaanko niissä tapauksissa, joissa jäsenvaltio, jota pyydetään asetuksen 15 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla käyttämään toimivaltaansa, on samanaikaisesti valtio, josta on tullut lapsen asuinpaikka luvattoman kaappauksen jälkeen, toimivalta siirtää tälle jäsenvaltiolle.

Tältä osin voidaan yhtäältä katsoa, että tällaisen siirtämisen kanssa on ristiriidassa se, että tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 10 ja 11 artiklaan sisältyy monitahoinen toimivaltakysymysten käsittelemistä koskeva järjestelmä yksityiskohtaisine säännöksineen, joilla pyritään turvaamaan lähtöjäsenvaltion toimivalta ja olemaan antamatta kaappaajalle minkäänlaista etua, minkä vuoksi asetuksen 15 artikla ei sovi yhteen tämän konseptin kanssa ja asetuksen 10 ja 11 artiklaa on *lex specialis*-säännöksinä pidettävä ensisijaisina asetuksen 15 artiklaan nähden.

Toisaalta voidaan katsoa, että jo tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklan sanamuoto sallii toimivallan siirtämisen myös silloin, jos lähtöjäsenvaltion tuomioistuin on asetuksen 10, 11 tai 12 artiklan nojalla toimivaltainen, ja siirrolla on tarkoitus varmistaa, että myös näissä tapauksissa on olemassa tietynlaista joustavuutta toimivallan käytössä, jotta lapsen etu otetaan huomioon mahdollisimman hyvin. Lisäksi tätä oikeudellista näkemystä voidaan puolttaa sillä, että toimivaltasäännösten systematiikasta seuraa, että sisällöllinen säännös toimivallan siirtämisestä asetuksen 15 artiklan nojalla esitetään vasta asetuksen 2 jakson lopussa, joten sitä voidaan soveltaa kaikkiin tätä säännöstä edeltäviin toimivaltaperusteisiin eikä ainoastaan asetuksen 8 artiklan yleiseen toimivaltasäännökseen, mutta toimivallan siirtämisestä asetuksen 15 artiklan nojalla olisi voitu säätää välittömästi asetuksen 8 artiklan jälkeen.

Kansallista oikeuskäytäntöä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 10, 11 ja 12 artiklan suhteesta 15 artiklaan ei ole.

Toinen ennakkoratkaisukysymys:

Siinä tapauksessa, että ensimmäiseen kysymykseen voidaan vastata, että toimivallan siirtäminen on sallittu myös luvaton poisviemistä koskevista tapauksista, on kyseenalaista, onko tällöin sallittu arviointi ainoastaan käyttäen tähän mennessä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä mainittuja kriteerejä ja edellytyksiä eli että

1. lapsen ja toisen jäsenvaltion välillä on siteitä,
2. tuomioistuin, joka on toimivaltainen ratkaisemaan pääasian, katsoo, että kyseisellä toisen jäsenvaltion tuomioistuimella on paremmat edellytykset käsitellä asiaa, ja
3. asian siirtäminen palvelee lapsen etua (unionin tuomioistuimen määräys 10.7.2019, C-530/18), vai onko lisäksi arvioitava vielä muita luvattoman poisviemisen erityispiirteitä Haagin yleissopimuksessa tarkoitettujen seikkojen erityiseksi huomioon ottamiseksi, ja jos tällaisia seikkoja todetaan olevan, mitä ne mahdollisesti ovat. Unionin tuomioistuin ei toistaiseksi ole myöskään vastannut tähän kysymykseen.

Kaikkien kysymysten käsittely on toisen asteen tuomioistuimen kannalta välttämätöntä, jotta se voi lopuksi ratkaista hakemuksen nyt käsiteltävänä olevan lasten huoltajuutta koskevan asian siirtämisestä Slovakian tasavallan tuomioistuinten käsiteltäväksi. Riippuen siitä, onko toimivallan siirtäminen asetuksen 15 artiklan nojalla sallittu myös niissä tapauksissa, joissa se jäsenvaltio, jonka tuomioistuimia pyydetään käyttämään toimivaltaansa, on myös jäsenvaltio, josta on tullut lapsen asuinpaikka luvattoman poisviemisen jälkeen, riidanalainen päätös on vahvistettava ja äidin hakemus hyväksyttävä sen jälkeen, kun toimivallan siirtämisen kannalta ratkaisevien kriteerien täyttyminen on tarkastettu. Mikäli toimivallan siirtäminen ei kuitenkaan ole sallittu, riidanalainen päätös on kumottava ja äidin hakemus hylättävä.

[– –]

Korneuburgissa, 4.1.2022

[– –]